

ECHO

ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV
verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Christophe Quintard • Hoogstraat 42 • 1000 BRUSSEL
Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 9, november 2015

■ Economie

Marges groothandel terugbetaalde
geneesmiddelen 10 miljoen euro
lager op 1 januari 2016?

COP21: No jobs on a dead planet!

■ Ondernemingen

Normalisatie

■ Sociaal beleid

NAR-advies: meer duidelijkheid over SWT

■ Sociale ombuds

Solidariteit als criterium voor samenwonen

■ Echo regio Brussel

Fiscale hervorming Brussels gewest

■ Echo regio Vlaanderen

Vlaanderen heeft nood aan
doortastende faillissementspreventie

■ Echo regio Wallonië

Overheveling van FCUD naar ONE:
nieuwe financieringsregels en
gevolgen voor de operatoren

■ Europa & Internationale relaties

Ontwikkelingsfinanciering. Europa
remt. België, waar blijf je?

Werkprogramma 2016 van de
Europese Commissie

www.abvv.be

U wenst voortaan ECHO enkel per e-mail of per post te
ontvangen? U wil naam- of adreswijzigingen melden?
[T] 02/506.82.71 • [E] patsy.delodder@abvv.be

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en
français www.fgtb.be/publications

ABVV vraagt Grondwettelijk Hof indexsprong en loonnorm te vernietigen

Het ABVV heeft twee beroepen ingediend bij het Grondwettelijk Hof tegen de wetten die de indexsprong en de loonnorm voor de jaren 2015 en 2016 hebben ingevoerd. De maatregelen zijn onnodig, sociaal onrechtvaardig en juridisch betwistbaar. Eens te meer viseert de regering-Michel onze leden zonder dat inspanningen worden gevraagd van andere inkomensgroepen en zonder garantie op jobcreatie.

De drie grote vakbonden tekenden gezamenlijk beroep aan tegen de **indexsprong**. Die houdt namelijk in dat miljoenen werknemers, ambtenaren en uitkeringsgerechtigden twee procent van hun wettelijke gegarandeerde of onderhandelde indexering van hun inkomens definitief en onherroepelijk verliezen. De vakbonden zijn van oordeel dat de indexsprong een schending inhoudt van het grondrecht op een billijke verloning, het recht op sociale zekerheid, het recht op gezinsbijslagen en het recht op collectief onderhandelen (art. 23 van de Grondwet) omdat deze grondrechten aanzienlijk aangetast werden door de regeringsmaatregelen zonder hierbij het algemeen belang te dienen.

De indexsprong is bovendien een schending van het grondrecht op gelijke behandeling (art. 10 en 11 van de Grondwet) doordat werknemers, ambtenaren en uitkeringsgerechtigden worden gediscrimineerd ten opzichte van andere inkomensgroepen zoals vrije en andere beroepen die wel nog hun prijzen/honoraria kunnen indexeren. Werknemers en mensen met een uitkering worden bovendien gediscrimineerd ten opzichte van zij die inkomsten halen uit roerende of onroerende goederen (verhuurders, aandeelhouders, beleggers, renteniers).

De indexsprong voor werknemers, tot slot, neutraliseert het resultaat van collectieve onderhandelingen. Zo schendt de regering het grondrecht op collectief onderhandelen, een essentieel bestanddeel van het recht op vakverenigingsvrijheid (art. 26 en 27 van de Grondwet en artikel 11 van het EVRM).

Het ABVV diende – zonder de andere vakbonden – beroep aan tegen de **loonnorm** 2015 en 2016, die andermaal de werknemers uit de privésector treft. De loonnorm voor de jaren 2015 en 2016 schendt het grondrecht op collectief onderhandelen en het grondrecht op gelijke behandeling. De wet van 26 juli 1996 is een beperking op het grondrecht op collectief onderhandelen op sectoraal vlak maar deze beperking is op zich reeds strikt gereguleerd.

Door de maximale marge voor loonkostenontwikkeling voor 2015 op 0 procent en voor 2016 op 0,5 procent bruto en 0,3 procent netto bij wet vast te leggen, is de regering aanzienlijk afgeweken van de beperkingen voorzien in de wet van 26 juli 1996. De beslissing om geen marge op sectoraal vlak toe te kennen voor 2015 en de loonmarge uit te splitsen in 2015 en 2016, sluit de mogelijkheid voor de sectoren om te onderhandelen over een nominale verhoging van de gemiddelde loonkost per werknemer, volledig uit. Volgens de IAO kan de overheid slechts ingrijpen in het proces van vrije loonbepaling via collectief onderhandelen in de sectoren waarin de sociale partners effectief niet bij machte zijn om zelf de nodige maatregelen te treffen.

Daarom verzoeken we het Grondwettelijk Hof beide wetten te vernietigen. De uitspraken worden verwacht tegen eind 2016.

Het ABVV is van mening dat de indexsprong nutteloos is en ongelijkheid tussen inkomensgroepen creëert. Daarnaast dienen loononderhandelingen principieel vrij te verlopen tussen de sociale gesprekspartners. Deze derde loonmatiging op rij kan geen 'uitzonderingsmaatregel' genoemd worden, des te meer omdat het deze keer samengaat met een (niet-onderhandelde) indexsprong.

Digitalisering van de economie: uitdagingen voor de vakbonden?

In een veranderende wereld, waar steeds meer mensen gebruik maken van diensten als Uber of Airbnb, neemt het thema digitalisering een steeds prominenter plaats in.

Het Europees Vakverbond heeft besloten deze kwestie ter harte te nemen en organiseert een eerste workshop hierover op 2 december 2015.

De workshop wordt gewijd aan de verschillende aspecten van de digitalisering van de economie en de impact ervan op werk(gelegenheid).

Verschillende thema's zullen aan bod komen, waaronder:

- *Impact van digitalisering op de economie;*
- *Sociale impact van digitalisering;*
- *De manier waarop digitalisering van de economie de arbeidsrelaties verandert;*
- *Het verloop van deze 'revolutie' in de verschillende Europese landen.*

Het doel van het EVV is een overzicht te krijgen van de debatten die plaatsvinden in de lidstaten en meer bepaald het antwoord van de vakbonden op dit thema. Het EVV wenst immers dat de digitalisering gebaseerd wordt op kwalitatief werk en dat de transitie wordt voorbereid en beheerd in nauwe samenwerking met de vakbonden.

De Europese Commissie en het Europees Parlement zullen eveneens deelnemen aan het debat.

Het EVV zal tot slot uitmaken welke uitdagingen op Europees niveau moeten worden aangegaan en wat de volgende stappen zijn voor het EVV.

ECONOMIE

Marges groothandel terugbetaalde geneesmiddelen 10 miljoen euro lager op 1 januari 2016?

Eind oktober 2015 vroeg minister van Economie Peeters het advies van de Prijzencommissie tegen 4 november 2015 over een voorstel om de marges van de groothandelaren in terugbetaalbare geneesmiddelen op 1 januari 2016 structureel en op jaarbasis met om en bij de 10 miljoen euro te verminderen.

De groothandelaren zijn één van de spelers in het distributiecircuit van de terugbetaalbare geneesmiddelen in België. De vermindering van de marges kadert in de sanering van de overheidsfinanciën aangezien deze marges voor het budget van het RIZIV een uitgave van 162 miljoen euro betekenen. De terugbetaalbare geneesmiddelen zijn inderdaad geneesmiddelen die door een arts voorgeschreven worden en waarvoor de farmaceutische onderneming de terugbetaling door het RIZIV vraagt.

De vakbondsvetegenwoordigers zijn het erover eens dat alle sectoren op een redelijke en billijke wijze moeten bijdragen tot de sanering van de overheidsfinanciën. Toch betreuren zij de manier waarop die maatregel genomen werd. Namelijk zonder enig overleg met de betrokkenen terwijl de inspanning toch neerkomt op 6% van hun marge die

slechts 5% bedraagt van de prijs, btw inbegrepen, van de geneesmiddelen (daar waar de marge van de apothekers een veel groter deel van de prijs vormt). Daarom vragen zij te overleggen met de sector van de groothandelaren in terugbetaalde geneesmiddelen. Ze onderstrepen tevens dat vermeden moet worden dat deze maatregel tot banenverlies in de sector leidt.

Bovendien ontvingen de leden van de prijzencommissie geen enkele informatie over de besteding van het bedrag van 10 miljoen euro.

Voorts herhaalden de vakbonden dat ze gekant zijn tegen de inspanningen die de sector van de gezondheidszorg moet leveren evenals tegen de regeringsmaatregelen om de meest kwetsbare mensen te laten opdraaien voor de inspanningen in de gezondheidszorg ten koste van de zorg, de patiënten en het algemeen belang. Zij vinden integendeel dat maatregelen genomen moeten worden die bijkomende inkomsten opleveren.

giuseppina.desimone@abvv.be

COP21 : No jobs on a dead planet!

Op de 21ste 'Conference of the Parties' (COP21 – klimaatop van de VN) die in Parijs van 30 november tot 11 december plaatsvindt, proberen 195 beleidsmakers uit de hele wereld tot een akkoord te komen in de strijd tegen de klimaatopwarming.

De inzet? Jammer genoeg nog steeds dezelfde als 6 jaar geleden toen de klimaatop in Kopenhagen mislukte: een globaal, ambitieus en dwingend akkoord afsluiten waardoor de opwarming van de aarde beperkt zou blijven tot maximum 2 graden.

Het is meer dan ooit tijd om actie te ondernemen. Wereldwijd neemt het aantal natuurrampen toe. In 2014 heeft de tyfoon Hagupit in de Filippijnen 800.000 mensen beroofd van hun inkomstenbronnen. In 2012 heeft de orkaan Sandy in de Verenigde Staten 150.000 mensen ertoe genoopt te migreren, en zo'n 11.000 mensen verloren hun job. Eens te meer zijn het de werknemers en de kansarmen die de eerste slachtoffers zijn.

De vakbondswereld mobiliseert zich rond één slogan: **No jobs on a dead planet!** We stellen alles in het werk voor een klimaatakkoord

dat rekening houdt met de bekommernis en eis van de werknemers overal ter wereld: een concrete en werkbare verbintenis met maatregelen voor een rechtvaardige overgang ('just transition') naar een koolstofarme maatschappij. Een overgang gebaseerd op de sociale dialoog, op investeringen in duurzame projecten, op vorming/opleiding en op de competenties van de werknemers en tenslotte, een overgang waarbij de rechten van de werknemers en hun bescherming via een sterke sociale zekerheid gewaarborgd worden.

De recente gebeurtenissen deden de mobilisatie voor Parijs in het water vallen. De 10.000 Belgen die zich via de Klimaatcoalitie en Climate Express ingeschreven hadden om in Parijs te betogen, kunnen nu ook niet in Oostende manifesteren. Wij zullen hoe dan ook een middel vinden om de stem van de burgers en het middenveld te laten horen!

sebastien.storme@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Normalisatie

Van 14 tot 16 oktober vond in Sevilla de vijfjaarlijkse conferentie van het Europees netwerk voor normalisatie Euroshnet plaats met als thema: "De levenskwaliteit op het werk verbeteren - Een uitdaging voor normalisatie, tests en certificatie".

Heel wat boeiende onderwerpen kwamen aan bod, maar één thema was uiteraard alom aanwezig: de aanstaande (en bijna onvermijdelijke, zo lijkt het) publicatie van de ISO 45001-norm over "gezondheids- en veiligheidsbeheer op het werk".

Dit ontwerp van norm is van essentieel belang voor de organisatie van de preventie in de komende 20 jaar.

Het gaat hierbij, zoals de naam het al aangeeft, om een managementsysteem en de ISO-aanpak bestaat erin een hele reeks managementsystemen met elkaar te verbinden.

De ISO 9001 bijvoorbeeld (nieuwe versie ISO 9001: 2015). De ISO 9001 is een norm die de vereisten bepaalt met betrekking tot een systeem van kwaliteitsbeheer. De norm helpt ondernemingen en instellingen efficiënter te worden en de tevredenheid van hun klanten te verbeteren. Maar ook al heeft deze norm ondernemingen geholpen hun concurrentiekracht te verbeteren, toch kan men zich vragen stellen over de prijs die voor gezondheid betaald wordt gezien de organisatorische factoren die ze met zich meebrengt. Of de zwaardere last voor de kmo's.

Daarna kwam de internationaal erkende ISO 14.000 norm (leefmilieu) die de vereisten vastlegt voor een systeem van milieubeheer.

Vervolgens kwam de ISO 26000, die betrekking heeft op de maatschappelijke verantwoordelijkheid van ondernemingen en organisaties, die op zich geen beheersnorm is en waarvan de uitwerking een proces 'buiten de norm' heeft doorlopen.

Maar wat was de impact van die normen op de gezondheid en veiligheid op het werk?

Nu is er de ISO 45.001 met een nieuwe background, namelijk het "contract" tussen de ISO en de IAO. Het project van norm sluit aan bij bepaalde concepten die door de IAO worden verdedigd, hetgeen de legitimiteit ervan versterkt.

Door evenwel een zeker aantal concepten te bieden die bekrachtigd zijn door vakbonds-participatie, in navolging van de risico's Gezondheid en Veiligheid op het Werk, dreigt deze norm de deur wijd open te zetten voor (particuliere) normalisatie-instellingen om

zich op het reguleringsproces van de Gezondheid en Veiligheid op het Werk te storten.

Deze norm zal dienen als wetgeving inzake gezondheid op het werk in bepaalde lidstaten en de operatoren op de markt van de normalisatie-certificatie beginnen al vormingen aan te bieden voor het behalen van een certificaat.

De vrees is dat – vooral in de kmo's – menselijke, financiële, technische en organisatorische inspanningen gericht op het naleven van reglementeringen niet worden opgenomen in de kosten en formalistische beperkingen van audits en certificatie.

Het beheer van beroepsrisico's heeft een menselijke en sociale, maar ook een technische dimensie. Het veronderstelt een uitstekende kennis van de dagelijkse beroepsrealiteit en vereist permanente arbitrage en een pragmatische benadering.

Wie zal in die context audits kunnen uitvoeren? Welke kennis hebben de revisoren in dit domein?

Ook stelt zich de vraag van de gelijktijdige toepassing met de kaderrichtlijn (89/391 over de gezondheid en veiligheid op het werk), ook al kunnen de norm en de reglementering officieel en juridisch naast elkaar bestaan.

De strategie van Europa inzake gezondheid op het werk zou de positieve aspecten, maar ook de grenzen van dit nieuwe mondiale managementsysteem moeten evalueren. Dit zou een kader kunnen scheppen voor de vandaag erg uiteenlopende standpunten ter zake van de verschillende lidstaten.

Het adviescomité voor de Gezondheid en Veiligheid op het Werk van Luxemburg, waar het ABVV aan deelneemt, zal hierover deze maand een advies in die zin uitbrengen.

Dit toont nogmaals het toenemend belang aan van de normalisatie in de domeinen die in ruime zin de vakbondsactiviteiten aanbelangen, en de dringende noodzaak om zich hiervoor te interesseren.

bruno.melckmans@abvv.be

Sociale verkiezingen 2016: bezoek onze website www.abvv2016.be

Wanneer je dit nummer van 'Echo ABVV' in handen krijgt, zijn de 17de sociale verkiezingen echt niet ver meer. Aangezien de hele procedure 150 dagen duurt, start het overleg dat aan de sociale verkiezingen voorafgaat al op 11 december.

Voor het eerst hebben wij al ons campagnemateriaal op één website verzameld. De website werd speciaal hiervoor ontwikkeld. Je vindt er een woordje toelichting bij wat sociale verkiezingen zijn, hoe ze georganiseerd worden en wat precies de bevoegdheden zijn van de Ondernemingsraad en het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk.

Brochures, folders en affiches

Op onze website lees of download je zowel onze uitgebreide 'Gids sociale verkiezingen 2016' als een verkorte versie ervan ('Het ABC van de procedure'). Later zal de 'Getuigengids' beschikbaar zijn. Ook onze vijf thematische affiches (over koopkracht, strijd tegen flexibiliteit, veiligheid en gezondheid op het werk, verzoening werk en privéleven, werkbaar werk) vind je terug op deze website.

Download de app

Installeer via onze website de app 'ABVV sociale verkiezingen 2016' op je smartphone of tablet. Daarmee kom je alles te weten over de procedure van de sociale verkiezingen, en kun je in een oogwenk je eigen kieskalender opstellen en de verdeling van de mandaten over de verschillende kiescolleges in je bedrijf controleren.

Word kandidaat

Via onze website kun je ook je belangstelling melden om ABVV-kandidaat te zijn bij de volgende sociale verkiezingen. Doen!

Uitbreiding overgangsmatregel anciënniteitstoeslag

Het KB dat de overgangsmatregel met betrekking tot de anciënniteits-toeslag uitbreidt tot alle werklozen die de toeslag genoten in 2014¹ verscheen op 5 oktober in het Belgisch Staatsblad. Het KB heeft terugwerkende kracht: het geldt vanaf 1 januari 2015.

In een KB van 30 december 2014 werd de anciënniteitstoeslag voor oudere werklozen afgeschaft met ingang van 1 januari 2015. Een overgangsmatregel voorzorg dat de werkloze die de toeslag genoot in de maand december 2014, deze kan behouden.

De beperking van de overgangsregeling tot werklozen die uitkeringen genoten in december 2014, had tot gevolg dat wie het hele jaar 2014 de anciënniteitstoeslag genoot maar niet in december (bijvoorbeeld door ziekte), geen recht meer had op de toeslag.

Dankzij de aanpassing blijft de anciënniteitstoeslag behouden voor alle werknemers die de toeslag effectief hebben ontvangen in het jaar 2014. Het ABVV heeft zich hevig verzet tegen de afschaffing van de anciënniteitstoeslag en heeft aangedrongen op een aanpassing van die overgangsmatregel. De uitbreiding is positief maar het blijft een druppel op een hete plaat.

¹ KB van 23 september 2015 tot wijziging van artikel 126 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

■ SOCIAAL BELEID

NAR-advies: meer duidelijkheid over SWT

De sociale gesprekpartners brachten op 27 oktober in de NAR een unaniem advies uit in verband met twee resterende problemen met SWT. Dit advies kadert in het akkoord van de Groep van 10. We rekenen erop dat de regering dit ongewijzigd zal uitvoeren.

Het regeerakkoord voorziet een gevoelige optrekking van de leeftijdsvereisten voor de verschillende SWT-stelsels. De sociale partners kwamen tot een akkoord om de regeringsmaatregelen te verzachten. Via kadercao's in de NAR en de sectoren kan de optrekking van de leeftijd gespreid worden in de tijd.

Er werden interprofessionele kadercao's afgesloten voor diverse regimes, waaronder 58 jaar met 33 jaar loopbaan, 20 jaar nachtwerk, attest bouw of zwaar beroep; of 58 jaar met 35 jaar loopbaan, zwaar beroep; of 56 jaar (58 vanaf 1 januari 2016) en 40 jaar loopbaan.

Een eerste probleem stelde zich indien een nieuwe kadercao, die volgt op de oude kadercao 2015-2016, vanaf 2017 de leeftijd zou verhogen. Als de opzeg met het oog op SWT aan de leeftijd die voorzien is in de eerste kadercao 2015-2016 gegeven werd tijdens de duurtijd van die cao maar pas onder de duurtijd van de nieuwe kadercao verstrijkt, dan riskeert de kandidaat SWT'er dat hij moet voldoen aan de verhoogde leeftijd van de nieuwe kadercao en zo buiten de prijzen zal vallen.

Voorbeeld

In het stelsel zwaar beroep gelden voor de periode 2015-2016 de vereisten van 58 jaar en 35 jaar loopbaan. Na 31 december 2016 kan de minimumleeftijd geleidelijk verhoogd worden.

André wil op dit systeem beroep doen. Hij wordt 58 jaar op 1 juli 2016 en heeft 35 jaar beroepsloopbaan op 1 februari 2017. Hij wordt op 1 juli 2015 ontslagen met een opzeggingstermijn van 1 jaar en 8 maanden die loopt tot 28 februari 2017 zodat hij tijdens zijn opzeg aan de loopbaanvoorwaarde voldoet.

Maar als de leeftijdsvoorwaarde op 1 januari 2017 via kadercao opgetrokken wordt tot 60 jaar, voldoet hij bij het einde van zijn opzeg niet meer aan de leeftijdsvoorwaarde en mag hij pas op SWT op 1 juli 2018 (1 jaar en 5 maanden na het verstrijken van de opzegtermijn). André kan dus aan het eind van zijn opzegperiode niet toetreden tot het SWT maar wordt een 'gewone' werkloze.

Deze situatie creëert rechtsonzekerheid en om dit te verhelpen vragen we de regering de tekst van het KB te verduidelijken. Als de opzeg verstrijkt na de duurtijd van de (eerste) kadercao moet de werknemer tijdens de duurtijd van die cao voldoen aan de leeftijdsvoorwaarde van deze cao.

Toegepast op ons voorbeeld betekent dit dat André wél met SWT kan omdat hij tijdens de duurtijd van de kadercao, die 58 jaar voorzorg, aan de voorwaarde voldeed (namelijk op 1 juli 2016).

Het tweede betrof het vastklikken van je SWT-rechten voor de SWT-systemen aan 60 jaar die nog tot einde juni 2015 in een cao werden vastgelegd. Dit zijn vaak sectorale of bedrijfs-cao's. Oorspronkelijk voorzorg het KB dat kandidaat-SWT'ers voor dergelijke systemen ervoor konden kiezen hun rechten vast te klikken. Dat hield in dat ze langer konden blijven werken en nadien toch aan dezelfde voorwaarden met SWT gaan. Ook als ondertussen de leeftijd zou zijn verhoogd.

Doordat het systeem aan 60 jaar nu door de regering als overgangsmatregel was opgenomen, werd in het KB gesteld dat de werknemer ontslagen moest worden tijdens de duurtijd van de cao. Dat betekende dat men de facto niet langer aan de slag kan blijven dan de duurtijd van de cao.

Nu vragen de sociale gesprekpartners aan de regering om het KB aan te passen zodat het ontslag ook na de duurtijd van de cao kan plaatsvinden op voorwaarde dat tijdens de duurtijd van de cao voldaan is aan de leeftijd en loopbaanvoorwaarde.

Het ABVV is verheugd met de oplossing voor dit soort problemen en gaat ervan uit dat de regering dit eerstdaags zal omzetten in regelgeving.

hilde.duroi@abvv.be

■ SOCIALE OMBUDS

Fiscale hervorming Brussels gewest

Half oktober heeft de Brusselse gewestregering haar project voor de hervorming van de fiscaliteit voorgesteld. Vanaf 2016 wordt de forfaitaire gewestelijke belasting van € 89 afgeschaft en de onroerende voorheffing met 10 tot 12% verhoogd, naargelang de gemeentes. Deze verhoging van de voorheffing zal gecompenseerd worden, wat de in Brussel verblijvende eigenaars betreft, door de toekenning van een forfaitaire premie van € 120: vanaf 2016 voor de meest kwetsbare eigenaars en vanaf 2017 voor iedereen. Voorts wordt de gewestelijke belasting op de inkomsten uit arbeid van 1% (de zogenaamde "agglomeratie-taks") afgeschaft. Vanaf 2017 wordt de woonbonus afgeschaft voor de nieuwe hypothecaire leningen. Ter compensatie wordt de vermindering van de registratierechten bij de verkoop van vastgoed opgetrokken van 60.000 naar € 175.000 voor panden waarvan de verkoopprijs lager is dan € 500.000.

Deze door de regering besliste maatregelen stromen met de eerste drie prioriteiten van het Brussels ABVV voor een rechtvaardige

gewestelijke belasting: een vermindering met 1% van de personenbelasting, een afschaffing van de forfaitaire heffing en een verhoging van de onroerende voorheffing. Het ABVV blijft evenwel aandringen op een kader voor de huurprijzen om er zeker van te zijn dat de eigenaars de hogere voorheffingen niet verhalen op de (in Brussel talrijke) huurders.

Het ABVV steunt maatregelen gericht op een progressieve belastingheffing (op basis van het inkomen) of op de afschaffing van forfaitaire heffingen, maar moet niettemin vaststellen dat de vermindering met 1% van de personenbelasting (1,5% vanaf 2017) gunstiger zal zijn voor de hoge inkomens. Het ABVV blijft een belasting op de onroerende meerwaarde en op niet-bewoonde gebouwen eisen.

De regering heeft zich ertoe verbonden grondig overleg te plegen met de sociale gesprekspartners in het kader van de Strategie 2025. Wordt dus vervolgd.

samuel.droolans@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

Solidariteit als criterium voor samenwonen

Het Brusselse arbeidshof velde recent een interessant arrest i.v.m. het statuut als samenwonende of alleenstaande voor werkloosheidsuitkeringen (arbh. Brussel, 2 april 2015, 2014/AB/784). De uitkeringsgerechtigde woonde in een gemeenschapshuis. Iedereen betaalde zijn deel van de huur (voor de eigen kamer en de gemeenschappelijke ruimten). Dit werd op een gemeenschappelijke rekening gestort en later doorgestort aan de verhuurder. Daarnaast betaalde elk ook een voorschot voor gemeenschappelijke kosten (internet, water, energie, brandverzekering, telefoon en internet). Er was een beurtrol voor het onderhoud van de gemeenschappelijke ruimten en een vrijblijvende regeling voor het koken: een persoon kookt en wie mee-eet betaalt een deel van de kosten. Tot slot werden een aantal inkopen gemeenschappelijk gedaan. De RVA en de arbeidsrechtbank meenden dat er sprake was van samenwonen, met een verlaging van de uitkering tot gevolg.

De wet stelt 2 vereisten om te besluiten tot samenwoning: onder één dak leven én de huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen. Vooral de interpretatie van het tweede criterium zorgt voor problemen. Wie samenhuist, loopt het risico om als samenwonend beschouwd te

worden, ook als het niet de bedoeling is om een gemeenschappelijke huishouding tot stand te brengen.

Het hof merkt allereerst op dat de loutere kostenbesparing die voortkomt uit het samenwonen niet volstaat om te besluiten tot samenwoning. Anders zou de wetgever de werkloze sanctioneren voor zijn keuze (die vaak het gevolg is van de lage uitkering) om zo goedkoop mogelijk te wonen. Daarnaast stelt het hof dat er geen sprake is van een gemeenschappelijk budget waaruit een zekere solidariteit blijkt tussen de bewoners: er wordt niet bijgedragen naar vermogen. Ieder beheert zijn eigen budget, waarvan een beperkt deel gaat naar de gemeenschappelijke aankopen. Het hof oordeelt dan ook dat er een beperkte gemeenschappelijke regeling is van *huishoudelijke* aangelegenheden, maar dat deze niet hoofdzakelijk gemeenschappelijk worden geregeld.

Het ABVV ijvert voor de individualisering van rechten. De gezinssituatie zou dan niet langer relevant zijn voor de hoogte van de uitkering. Dit zou heel wat interpretatieproblemen vermijden en domiciliecontroles worden overbodig. In afwachting is dit arrest natuurlijk een stapje vooruit.

astrid.thienpont@abvv.be

Vorming sociale verkiezingen 2016

De volgende vorming voor de diensten sociaal recht en de juridische diensten van de Centrales zal plaatsvinden op 26 november van 9.30 uur tot 12.30 uur en zal gewijd zijn aan de sociale verkiezingen.

De vorming wordt gegeven door het departement Ondernemingen van de studiedienst van het ABVV en vindt plaats in de lokalen van het ABVV, Hoogstraat 42, 1000 Brussel (zaal A-zesde verdieping).

Informatie en inschrijving bij Claudia Streulens: claudia.streulens@abvv.be

Racisme en discriminatie brengen eenheid werknemers ernstige schade toe!

Op 25 en 26 november en op 8 december organiseren de Brusselse Vakbondsschool en de Cel "Racisme en discriminatie" van het Brussels ABVV een seminarie over de strijd tegen racisme in ondernemingen en de spanningen die voortvloeien uit de diversiteit van levensbeschouwelijke en godsdienstige overtuigingen.

Info en inschrijvingen: samantha.smith@abvv.be en paola.peebles@abvv.be

Festival van de Gelijkheid

9-11 december 2015,
Vooruit, Gent

Kom naar het Festival van de Gelijkheid, waar iederéén welkom is en hokjes niet bestaan. Drie dagen lang debatten, boeiende babbels, expo, literatuur, performance, docu, dans, muziek, boekenmarkt, boekenruil... Drie dagen en nachten lang streven naar gelijkheid, vrijheid en verbondenheid.

Ga in debat over het basisinkomen met Philippe Van Parys, of over vluchtelingen met Hendrik Vos. Laat je gloednieuwe roman signeren door Connie Palmen. Verdwaal door 7 decennia geschiedenis met fotograaf Wolf Suschitzky. En word opstandig bij beelden van armoede door kinderoogen of één van de documentaires. Krijg kippenvel bij het breekbare optreden van Tutti Fratelli. Droom weg tijdens de getuigenis van Mathias Sercu. Laat je ontroeren door de chemie tussen Ish Ait Hamou en Saskia De Coster. En mijmer weg bij het verzachtende pleidooi van Paul Verhaeghe en Dirk De Wachter.

Tip: Nemen robots echt ons werk over?

En hoe moeten we onze arbeidsmarkt organiseren? Welk soort onderwijs bereidt onze jongeren voor op de jobs van morgen? En hoe geven we dit alles best vorm, gegeven de veranderende internationale context?

Debat met Philippe Diepvents (studiedienst Vlaams ABVV) en Marc De Vos (Itinera).

Donderdag 10 december van 18u tot 19.30u in Backstay Hostel.

www.festivalgelijkheid.be

ECHO REGIO VLAANDEREN

Vlaanderen heeft nood aan doortastende faillissementspreventie

In Vlaanderen gaan er maandelijks gemiddeld 450 ondernemingen overkop. Dit jaar verdwenen al bijna 20.000 jobs door faillissementen. Zowel het Preventief Bedrijfsbeleid als de in 2012 uitgeschreven 'Oproep Faillissementspreventie' proberen bedrijfsfaillissementen te voorkomen. Hoe staat het daarmee?

Preventief bedrijfsbeleid (PBB)

Sinds 2008 wordt het PBB uitgevoerd door het Agentschap Ondernemen. Het richt zich op ondernemingen met potentieel, maar met een dreigend jobverlies van 20 tot 100 werknemers. Het Agentschap wordt hierin bijgestaan door een paritair samengesteld comité. Bedrijven krijgen toegang tot het preventief bedrijfsbeleid via vrijwillige aanmelding, via toeleiding door een werkgeversorganisatie of via toeleiding door een werknemersorganisatie.

Uit de werkingsverslagen blijkt echter dat het Comité PBB niet naar behoren functioneert. Dit heeft enerzijds te maken met een bewuste tegenwerking langs werkgeverszijde (Voka heeft in 2013 zijn vertegenwoordiger formeel teruggetrokken), maar ook langs de kant van de werknemersorganisaties is de instroom van dossiers ondermaats. De vrijwillige aanmelding van bedrijven voor een financiële screening bij het Agentschap Ondernemen gaat wel in stijgende lijn.

Oproep Faillissementspreventie

Eind 2012 werd onder impuls van toenmalig Vlaams minister van Economie Kris Peeters de 'Oproep Faillissementspreventie' gelanceerd. Hier konden werkgeversorganisaties, of organisaties die samenwerken met werkgeversorganisaties, projecten indienen om ondernemingen die in moeilijkheden dreigen te komen proactief te benaderen met een scan en vervolgens toe te leiden naar het bestaande instrumentarium van het Agentschap Ondernemen.

De reden voor deze projectoproep was dat bedrijven vaak niet openstaan voor advies dat uitgaat van de overheid (in dit geval het Agentschap Ondernemen), en dat werkgeversorganisaties hiervoor beter geschikt zouden zijn omdat zij dichter bij de ondernemer staan.

Met een budget van vijf miljoen euro werden zeven projecten opgestart, waaronder twee algemene (UNIZO en NSZ) en vijf sectorgebonden (landbouw, boekhandel, vleesin-

dustrie, bouw en binnenvaart). Elk van deze projecten beloofde een becijferd aantal bedrijven te scannen en toe te leiden naar het Agentschap Ondernemen.

Wat met de beloofde output?

Via de schriftelijke vragen in Vlaams parlement konden we een tussentijdse stand van zaken opmaken van dit nieuw gecreëerde dienstenaanbod bij de werkgeversorganisaties. De meest opmerkelijke vaststelling: het grote verschil tussen de vooropgestelde output en de effectief gerealiseerde output.

In veel gevallen haalden de werkgevers- en beroepsorganisaties nog geen fractie van het aantal scans dat ze beloofd hadden, laat staan dat ze effectief het vooropgestelde aantal bedrijven begeleidden naar een doorstartplan. In weerwil van de motivatie om de oproep faillissementspreventie te lanceren, blijkt hieruit dat de werkgevers- en beroepsorganisaties op dezelfde muur van wantrouwen botsen als het gaat om de interne keukens van ondernemingen in moeilijkheden.

Conclusie van het Vlaams ABVV: zowel deze cijfers als de vaststelling dat steeds meer bedrijven op eigen initiatief de weg vinden naar het Agentschap Ondernemen tonen aan dat de Vlaamse overheid hierin nog steeds een rol te spelen heeft en dat het preventief bedrijfsbeleid op zijn minst bij het Agentschap Ondernemen voorhanden moet blijven.

gverhoeven@vlaams.abvv.be

Overheveling van FCUD naar ONE: nieuwe financieringsregels en gevolgen voor de operatoren

Op 1 januari 2015 werden in de Federatie Wallonië-Brussel de financiële middelen van het FCUD (34,8 miljoen euro) overgeheveld naar het ONE (Office de la Naissance et de l'Enfance).

Dit ging gepaard met een regelgeving waarbij de nieuwe erkennings- en betoelagingsregels omschreven worden, onder meer voor de flexibele en buitenschoolse opvang.

Op basis van de analyse van de gevolgen van de overheveling van het FCUD naar verscheidene operatoren, nam het Waals ABVV standpunt in over de wijzigingen aan de nieuwe regelgeving van het ONE en over de te voorziene specifieke uitzonderingen.

Financiering van de post van coördinator

Bij de buitenschoolse opvang wordt een half-tijdse coördinator gefinancierd ten bedrage van 15.400 aanwezigheidsdagen. Minder dan een half-tijdse coördinatie is niet voorzien voor de buitenschoolse opvang en voor de flexibele opvang is geen enkele betoelaging voor de coördinatie voorzien.

De financiering van een coördinator naar rato van het aantal aanwezigheden (zonder drempel) moet geëist worden voor de buitenschoolse opvang én voor de flexibele opvang. Op die manier kan de baan van de coördinatoren gevrijwaard worden want ze zijn onontbeerlijk voor de omkadering van de flexibele en de buitenschoolse opvang, onder meer in situaties waarbij een operator zijn werking over verscheidene sites spreidt. Bovendien moet de financiering van de coördinatoren de werkelijke anciënniteit dekken in plaats van de gemiddelde anciënniteit van alle werknemers.

Financiering van de animatoren in de flexibele opvang op hetzelfde niveau als de buitenschoolse opvang

In de buitenschoolse opvang voorziet de regelgeving in een half-tijdse opvang per 1.540 aanwezigheden, hetgeen overeenkomt met een financiering van 50% meer dan die van de flexibele opvang waarvoor een half-tijdse opvang voorzien is per 2.360 aanwezigheden. Het ONE gaat er inderdaad van uit dat de buitenschoolse opvang langer open is (basis: 23,5 uur/week) dan de flexibele opvang (basis: 15 uur/week). Die logica houdt echter geen rekening met de werkelijke openingstijden van de opvangstructuren.

De eis moet zijn een identiek financieringspercentage voor het opvangpersoneel van de flexibele en de buitenschoolse opvang. Dit voorstel krijgt de goedkeuring van de operatoren die op deze manier hun werkvolume m.b.t. de flexibele opvang zouden kunnen versterken. Bovendien moet de financiering van de animatoren de werkelijke anciënniteit dekken

in plaats van de gemiddelde anciënniteit van alle werknemers.

Financiering van de onregelmatige prestaties

De ONE-regelgeving voorziet niet in de financiering van de onregelmatige prestaties terwijl het FCUD ze met 11 procent verhoogde, enkel voor de operatoren die een bedrijfsovereenkomst getekend hadden.

Een verhoging van de onregelmatige prestaties met 11 procent moet behouden blijven voor de operatoren die hiervan genieten en uitgebreid worden tot de andere operatoren in functie van de beschikbare middelen.

Niet-af trek van de APE-posten²

De ONE-regelgeving bepaalt dat de door de Gewesten toegekende steun van de financiering afgetrokken wordt. Er moet gepleit worden voor de niet-af trek van de APE-posten in de vorm van een specifieke afwijking als de APE-banen gaan naar ondersteunende functies zoals die van chauffeur.

Financiering van de pedagogische voorbereidingstijd

De nieuwe financieringsregels van het ONE omvatten niet de pedagogische voorbereidingstijd die voorafgaat aan de opvang van de kinderen. Om te vermijden dat de flexibele en de buitenschoolse opvang enkel tot opvang beperkt blijven, moet de financiering vanwege de ONE ook een pedagogische voorbereidingstijd omvatten volgens een nog te bepalen regel (bijvoorbeeld door een aanvullende toelage voor de openingsuren buiten de minimumnorm).

Conclusie

Uit analyse van de regelgeving blijkt duidelijk dat het ONE de flexibele opvang niet wenst aan te moedigen. Nochtans werd het FCUD gefinancierd met een structurele sociale bijdrage van 0,05% voor alle werknemers uit de openbare en de privésector, ter ondersteuning van de kinderopvang die rechtstreeks verband hield met de problematiek van de arbeidsmarkt. Het FCUD erkende de economische rol van de kinderopvang waardoor ouders hun beroepsactiviteit konden blijven uitoefenen, een opleiding volgen of een baan zoeken, en dat was zeker het geval voor de vrouwen.

De eisen van het Waals ABVV moeten bijdragen tot het vrijwaren van de voor de werknemers onontbeerlijke flexibele opvang, zeker als deze mannen en vooral vrouwen onregelmatige uren hebben en moeten proberen privé- en beroepsleven met elkaar te verzoenen.

raphael.emmanuelidis@ftgb-wallonne.be

²Aides de promotion à l'emploi

Vrijdag 18 december 2015 van 9 tot 13 uur: seminarie CEPAG - RISE

Sociale bewegingen en klimaat: hoe reageren na COP21?

De inzet van de Conferentie van de Verenigde Naties over het klimaat (COP21) die van 30 november tot 13 december plaatsvindt in Parijs, is enorm. Tegenover de inmiddels onvermijdelijke klimaatopwarming moeten de 194 deelnemende landen een akkoord vinden over een beperking van de klimaatopwarming tot 2°C (t.o.v. de pre-industriële periode).

In Parijs zullen ook niet-gouvernementele organisaties en sociale bewegingen present zijn. Onder hen zullen de vakbonden uit de verschillende landen aan hun regering vragen: te ijveren voor een rechtvaardig, ambitieus en dwingend akkoord; in het eindakkoord de wijzigingen naar een verbintenis voor een rechtvaardige transitie voor de werknemers te vrijwaren en een nationaal energieplan uit te werken dat voorziet in het koolstofvrij maken van de economie met behoud van de werkgelegenheid.

Doel van het seminarie is een balans van de COP21, de geboekte vooruitgang en eventueel achteruitgang op te maken. We zullen tevens kijken of er rekening gehouden is met de eisen van de ngo's en de vakbonden. Tot slot zullen wij de krachttijnen voor de nu reeds onvermijdelijke toekomstige mobilisatie vastleggen.

Met Peter Wittoeck van de Dienst klimaatverandering van de Belgische federale administratie van het leefmilieu, Fabienne Cru-Montblanc van de CGT, Grégoire Wallenborn van het Centre d'étude de développement durable - IGEAT-ULB en Noé Lecocq van Inter-Environnement Wallonie.

Plaats van de activiteit: ABVV (zaal A – 6de verdieping) – Hoogstraat 42 – 1000 Brussel
Inschrijvingen: rise@cepag.be – 02/506 83 96

Aids en stigmatisering

Het is niet enkel op 1 december dat ISVI oproept tegen aids te strijden. In zijn syndicaal samenwerkingsprogramma steunt ISVI de vakbonden uit Ivoorkust, Kenia, Zuid-Afrika, ... in hun strijd voor het bedingen van cao's met "aids-clausules", voor het bewustmaken van de werknemers en het bestrijden van discriminatie en stigmatisering.

Om zijn actie verder te stofferen zal het ISVI op 4 december deelnemen aan het internationaal seminarie van de Belgische technische samenwerking over de lessen die getrokken kunnen worden uit HIV/aids op het vlak van gezondheid en stigmatisering.

Espace Jacqmotte, Hoogstraat 139, 1000 Brussel, +32 2 505 37 00, ann.vermoesen@btctb.org

Actie leefbaar loon in Cambodja

Al verschillende jaren komen de Cambodjaanse kledingvakbonden op straat voor leefbare lonen. Deze acties worden soms, zoals in 2014, bloedig neergeslagen. Het protest leverde toch iets op. In 2016 zou het minimummaandloon 140 Amerikaanse dollar bedragen, onaanvaardbaar voor de vakbonden, die 177 dollar eisen.

Schone Kleren Campagne en Achact en hun partners/leden (onder wie ook ABVV) steunen hen in hun strijd voor een leefbaar loon. Dit gebeurt via een campagne tussen 20 november en 20 december met speciale stickers, sensibilisering in de sociale media naar kledingmerken toe (met focus op C&A, Levi's, H&M en Zara als grootste afnemers in Cambodja), overleg met de kledingbedrijven en deelname aan een internationale actiedag (10 december), waartoe ook IVV, IndustriAll en UNI oproepen.

Alle info vind je op www.schonekleren.be. Voor de Franstalige versie: www.achact.be.

EUROPESE EN INTERNATIONALE RELATIES

Ontwikkelingsfinanciering. Europa remt. België, waar blijf je?

New York september 2015: alle landen van de wereld verbinden zich ertoe de ontwikkelingsdoelstellingen (OD) in 2030 te realiseren. Onder die OD heb je waardig werk en vermindering van de ongelijkheid.

Iedereen herinnert zich nog de grote zichtbaarheid van ons land in New York. Een zanger waarop het hele land terecht fier mag zijn, treedt op bij de festiviteiten in Central Park. En heel wat leden van de regering, met de eerste minister op kop, hadden de verplaatting gemaakt.

Maar die OD vereisen ook een financiering. Een andere, meer discrete internationale conferentie boog zich over de kwestie in Addis Abeba. Blijkbaar onderscheidde onze regering zich daar door haar gebrek aan visie, aan proactieve benadering en door het slaafs volgen van de EU die er met succes in slaagde de coherentie van de beleidsmaatregelen af te remmen.

Zo verdedigde de EU het voorstel om de openbare budgetten van de ontwikkelingssamenwerking te gebruiken om de privésector in het Zuiden te ondersteunen, zonder enige omkadering waarbij de betrokken ondernemingen de IAO-normen zouden moeten res-

pecteren of niet vanuit belastingparadijzen zouden mogen werken.

Het is ook de EU die de werkzaamheden van de UNO tegen de aasgierfondsen boycot ook al vraagt de conferentie om een duurzaam beheer van de schuld.

En het is ook de EU die tot meer internationale handel oproept zonder haar eigen verdragsmodellen in vraag te stellen, hoewel die vaak tegen de capaciteit van de landen ingaan om hun ontwikkeling te financieren.

En tot slot is het ook de EU die geen enkele concrete maatregel voorstelt voor internationale fiscale samenwerking, ook al roept de conferentie op tot het versterken van de capaciteit van de landen om hun eigen ontwikkeling te financieren.

Het jaarlijkse evaluatieproces van de verbintenissen van Addis Abeba (UNO en OESO) moet de vakbeweging evenveel kansen bieden om de coherentie van de beleidsmaatregelen (die schrijnend ontbreekt in de conclusies van de conferentie van Addis) sterk te verdedigen.

thierry.aerts@abvv.be

Werkprogramma 2016 van de Europese Commissie

Op 27 oktober heeft de Europese Commissie haar werkprogramma 2016 bekendgemaakt. Hierin concretiseert de Commissie haar politieke prioriteiten met een actieplan voor het komende jaar. Dit plan bestaat onder meer uit 23 initiatieven die in 2016 moeten worden doorgevoerd. Onder die 23 initiatieven zijn er een aantal die het ABVV alsook het Europees Vakverbond in grote mate beroeren: het mobiliteitspakket, het pakket vennootschapsbelasting, pijler van de sociale rechten, enzovoort.

Voorzitter Juncker heeft het in zijn toespraken over een meer sociaal Europa, maar globaal gezien vinden we hierover bijna geen enkel concreet voorstel terug. De strijd tegen sociale dumping dreigt nog moeilijker te worden: de voorstellen met betrekking tot de eenheidsmarkt zullen sociale en fiscale dumping op Europees niveau nog in de hand werken.

Bovendien is de werkgelegenheids- en groei-strategie in het programma bijzonder zwak. Deze strategie blijft immers verstoken van een investeringsstrategie. Men spreekt bijvoorbeeld over de doorvoering van het plan-Juncker, maar van een evaluatie van dit plan

en de impact ervan op de werkgelegenheid en investeringen enz. is geen sprake. Kwaliteitsvol werk of het aanpakken van precair werk komen evenmin aan bod.

Wat de sociale dialoog betreft, laat het werkprogramma geen ruimte voor optimisme: niettegenstaande een oproep tot het aanzwengelen van de sociale dialoog, vinden we geen enkel voorstel terug voor een daadwerkelijke hervatting ervan op Europees niveau.

Ander belangrijk punt van dit programma: de Commissie lijkt geen oren te hebben voor de heel duidelijke eisen van Europese vakbonden en burgers met betrekking tot het trans-Atlantisch verdrag. Het werkprogramma bepaalt immers dat de onderhandelingen worden voortgezet, zonder – uiteraard - rekening te houden met de bakens die door de vakbonden werden uitgezet.

De lijst is lang en de bedoeling is hier niet volledig te zijn. Maar het is duidelijk dat het ABVV en het EVV elk van die dossiers met argusogen zullen volgen.

sophie.grenade@abvv.be